

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998

במענה לפנייתך שבסימוכין, למשרד הרווחה והביטחון החברתי (להלן: "המשרד") בהתאם לחוק חופש המידע תשנ"ח-1998, (להלן: "החוק"). נשיב כדלקמן:

- "חוק אימוץ ילדים תשמ"א-1981 (להלן: חוק האימוץ) קובע בסעיף 4 הפרש גילאים מינימלי בין המאמץ למאומץ של 18 שנים: "אין מאמץ אלא מי שגדול מן המאומץ לפחות ב-18 שנים..." וכן מאפשר לחרוג מהפרש זה במקרה של אימוץ ילדו של בן הזוג (סעיף 4 סיפא) או במקרים מיוחדים אחרים (סעיף 25 לחוק).

- חוק האימוץ אינו קובע גיל מקסימלי לאימוץ או הפרש גילאים מקסימלי בין מאמץ ומאומץ בכל הנוגע לאימוץ בתוך מדינת ישראל.

- לעומת זאת, באימוץ בין-ארצי, עומד הפרש הגילאים המקסימלי בין המאמץ והמאומץ על 48 שנים, בכפוף לכללים הקיימים בכל מדינה ומדינה בה נולד הילד. לעניין זה ראה סעיף 4 לכללים והנחיות מקצועיות לפעולת עמותה מוכרת, התשנ"ח-2008 שנקבעו על-ידי שר העבודה והרווחה על בסיס המלצתה של הוועדה המייעצת על-פי סעיף 128 לחוק האימוץ ולפיהם: סעיף 4- פסילת מבקש:

"(ב) לא תאשר עמותה כי מבקש כשיר לאמץ ילד, אם נתקיים בו ביום הגשת הבקשה אחד מאלה:

(1) הפרש הגיל בין המבקש לבין הילד עולה על 48 שנים, היו המבקשים בני זוג הפרש הגיל בין כל אחד מבני הזוג ובין הילד עולה על 48 שנים".

- בהתאם לנהלים המקצועיים שבסמכות השירות למען הילד לקבוע, הפער המירבי המותר בין הורים מאמצים לבין ילד מועמד לאימוץ הינו 43 שנים. הפרש הגילאים המינימלי בין מאמץ למאומץ הינו 18 שנה והפרש הגילאים המקסימלי הינו 43 שנים. במקרים חריגים בהם טובתו של ילד ספציפי מחייבת זאת ניתן לאשר הפרש גילאים של עד 48 שנים.

מדיניות זו גובשה לאורך שנים והיא בבסיס העבודה של השרות למען הילד ובהנחיות העבודה. מדיניות זו אף עברה ביקורת שיפוטית.

אנו מודים על הסבלנות,

בכבוד רב,
רונית ספיר
מנהלת תחום (העמדת מידע לציבור)

